

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu dels pobles
de S'Arenal, Sant Jordi, Son
Ferriol, El Pla de Na Tesa i les
seves barriades.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

BUTLLETI INFORMATIU N.º 31

15 DE JULIOL DE 1983

PREU 50 PTES.

En Ginés Quiñonero, tinent de batle de l'Ajuntament de Ciutat, també fa depord. A Ca'n Pastilla el trobarem jagant a petanca. També hi eren la seva dona i els seus fills. Se va mostrar encantat de posar per a la nostra revista. Amb ells, el presidente del Club de Petanca Son Veri.

Convidat pels organitzadors de l'Escola de Català a la Porciúncula, el director de "S'Arenal de Mallorca" va explicar als alumnes, venguts d'arreu dels Països Catalans, la manera de fer premsa comarcal en llengua catalana a Mallorca i els animà a fer-ne a les seves contrades.

Dins les Festes de S'Arenal, en la platja aprop al Club Nàutic, va tenir lloc aquest Concurs des de les 11 a l'una del dematí. 33 varen ser els concursants, al.lots i al.lotes entre 5 i 14 anys. Els premiats, José G. del Castillo, Salvador López Bermejo, i el seu germà Antonio, María J. Villalonga, Jaime Salvá Salvá i Jaime Juan Calafat. També i participaren dos al.lots d'Holanda que apareixen al centre de la foto i que varen rebre premi.

Festes de S'Arenal que hi ventren i sen anaren, talment com els Castells d'Arenal a vora la mar, però de les que informaren ampliamment en el proxím número.

CARRER A DALT

Era tan bonica...!
Asseguda.

Tan callada...
...s'nagués duit la paraula
l'oratge del mar.

Tan rossades les galtes,
tan trista la mirada,

tan ros el cabell d'or i pla-
/ya...

Jo la mirava
i cercava la seva mirada,
abstreta, freda.
"Com te noms?"

No me mirà.
S'alçà un vent gelat.

Cobrí el cel un núvol fosc.
Caigué, fred, un aiguat.

No digué res.
Ni me mirà.
Era tan bonica...!
Agafà les croses
i fugí carrer a dalt.

MARTÍ SANTANDREU

POESIA

Jo tenc un aucell
que canta a l'aurada
i cada vagada que pas
me tira un clavell,
Dun la esperança
clavell o rosa
l'esperança que
l'aucell canta,
com l'abella que
troba la mel, com
l'aigua d'una cascada
com el cel que resplendeix
amb una estrella enamorada.

Ma. FRANCISCA RIBAS

Moltes festes de final de curs a la nostra comarca. Aquí, els nins de l'escola de Sant Vicenç de S'Arenal en plena actuació.

VETLLA

Jo arribava amb la nit; a voltes eren
ja passades les dotze a la una
Des de la porta del menjador et guaitava:
amb el cap recolzat a la parte tan gris.
Dormies asseguda, el cosidor tot plé
de fils de molts colors i de tisores,
d'agulles, de botons, sobre la falda.
Aixecaves l'esguard a poc a poc,
Els ulls encara clucs de tanta son:
et deia bona nit. Eren poques paraules.
Després jo m'allunyava per l'estret passadís.
Tu t'aixecaves —sentíem els curixits
del vímet—, recorries la fosca,
apagaves els llums, te'n anaves a jeure.
Ressonant dins la nit tes petjades lleugeres
bressolaven tranquiles la negra solitud.

MARGALIDA PONS

El President del Govern Insular Senyor Canyelles va visitar l'Ajuntament de Llucmajor, el Batle, li va exposar els problemes del terme; la depuració de les aigües de S'Arenal el problema dels taxis... El Senyor Canyelles se va posar a disposició del Consistori i de tots els llucmajorsers.

TOMBATS A LA MOLSA L'AUTONOMIA I LA DESCENTRALITZACIÓ

«Les modernes teories sobre la democràcia, corroborades per suficients coneixements empírics, postulen que la burocràcia centralitzada sempre serà més nombrosa que la suma de burocràcies descentralitzades que la substitueixin i, per tant, la suma de burocràcies descentralitzades serà menys costosa que la burocràcia centralitzada» (1).

En aquesta frase tenim condensat el motiu fonamental que mou als països federats, confederats, regionalitzats o «de les autonomies» a practicar la descentralització administrativa. Descentralitzar l'administració pública significa, per a molts d'aquests països, una forma com una altra d'estalviar-se doblers.

La descentralització administrativa era una necessitat per a l'Estat Espanyol. El centralisme administratiu era ja un sistema desferrat, anti-democràtic i antieconòmic que s'havia de superar per un sistema més racional que descentralitzàs la burocràcia, els centres de decisió i de gestió. Així sortiren les «autonomies», així s'organitzà «l'estat de les autonomies».

Però l'autonomia que es demanava l'any 76 al carrer no era això, ni de bon tros. S'aprofità, això sí, l'avinentsa, la cojuntura, d'aquells moviments que demanaven autonomia per als seus pobles, per posar en marxa una descentralització totalment burocràtica que, tanmateix, hagués arribat més prest o més tard, tant si l'haguéssim volgut com si no.

S'aprofitaren les reivindicacions autonòmiques de catalans i bascs i, en menor mesura, de valencians i gallecs, per crear les autonomies del «prêt a porter», les autonomies que tothom podia —i havia— de tenir.

Hagués estat molt més difícil per al nostre poble acabar sense «autonomia» que tenir la que ara té. De fet l'estatut que ara tenim ens arribà del cel... madrileny. A darrera hora tot el «procés autonòmic» s'accelerà. s'aprova un estatut d'autonomia loapitzat i, finalment, ens endossaren l'estatut que ara «gaudim» i que no és altra cosa que una «descentralització administrativa» que no necessitava, en absolut ni de pactes, ni de tantes passes i paperots com es feren en el seu moment.

Ara totes les «nacionalidades y regiones» tenen la seva «autonomia»: les que volien autonomia i les que no la volien, les que reclamaven uns drets i les que ni sabien qu'era això de l'autonomia, les que reivindicaven una cultura i les que s'ho estaven pensant encara. L'estat de les autonomies ja ha tancat el seu procés. Això almenys és el que diuen els diaris. Tots els pobles de l'Estat Espanyol tenen ara mateix un estatut d'autonomia que ja funciona, rebaixat naturalment per la LOAPA, ornat amb tocs provincians o provincianistes, el folklore de cada comunitat i alguns símbols més o menys sentimentals.

A les Illes tenim en marxa un «estatut d'autonomia» que no és en absolut el que reclamàvem. No he cregut mai que l'estatut que ens arribà de Madrid pogués arribar a ser una eina per recuperar la nostra consciència col·lectiva, la nostra història i la nostra cultura. Ara no tan sols crec això sinó que pens que segons en mans de qui caigui aquest «estatut d'autonomia» que funciona ara mateix a les Illes, pot fer més mal al nostre poble que si no el tenguéssim.

Ramon Turmeda
juny 1983

(1) «Una política econòmica per a les nostres illes». Miquel Alenyar i Fuster. Obra Cultural Balear. Monografies, número 9. Mallorca 1979.

Una vegada acabat l'acte oficial, el President del Govern i el seu seguici prengueren un refresc al Bar Mundial.

Devant el Bar Mundial, el president va posar per la premsa.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament... 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)...
..... 227643-227644
Bombers... 281250-
..... 290017
Residència de l'assegurança social... 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla... 264040.
Policia Nacional... 091
Policia Municipal... 092
Policia Municipal* de S'Arenal... 267654
Serveis mèdics... 490011

La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament... 660050
Oficina de S'Arenal...
..... 264071
Bombers... 660756
Policia Municipal...
..... 661767
Guardia Civil... 264121
Ràdio Taxi... 263080
Parròquia... 263265
Club Tots Junts...
..... 265538
Associació de Veïnats...
..... 265005
Grues Sampil... 264193

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc..... Suc.....

Compte n.º..... Titular.....

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta targa i envieu-la al Camí Canteres, 132, S'Arenal.

FORN SA MARINA Propietari, Rafel Martí (forner des de l'any 1957)

Ensaimades del dia (no són congelades)
Coca amb verdura i trempó.

S'ARENAL DE MALLORCA

Panades i cocorrais.
Tota casta de pastissos.

Pa moreno mallorquí, barres y llonguets.

Al Carrer Milà, cantonada Trassimeno.

LA GENT

A la seva oficina, el delegat del batle de Lluçmajor, vulgarment enomenat per la gent "es batle de S'Arenal" que és en Joan Perelló rep repetides denúncies de que devers migdia hi ha gent que ven fruita de manera ambulat per la platja. Arriba la parella de la policia i en Joan els diu: Hauria d'anar a sa platja a veure que passa amb els venedors de fruita. Contesta el policia i diu: "Iremos enseguida a ver que passa". En Joan no diu res, però queda tot confús i estranyat de la resposta del policia. I és que la policia està acostumada a aquests darrers quatre anys a contestar en andalus al batle de barri i els costums són mals de llevar.

Hem de remarcar la bona feina que fa el batle de S'Arenal en el de la normalització lingüística al nostre poble: cartells i programes de les festes en mallorquí, intenció de programar uns cursos de català per aquest hivern...

Ara, amb les festes de l'estiu, també ha demostrat la seva valua; en Joan és per tot organitzant i programant i les festes surten be. Un bon programa de festes pensat especialment en els més petits. I és que els grans hem de fer feina aquests mesos d'estiu perquè "sa cera

l'han d'aplegar quan cau" i ara en cau molte de cera devers S'Arenal. Els grans ferem les nostres festes per Sant Antoni, tempos en que la majoria estam en atur.

Un bon element, en Joan Perelló Palmer, president de l'Associació de Veïnats i ara rejedor per Alianza Popular a l'Ajuntament de Lluçmajor. En Joan, ha fitxat per AP, però la seva feina i les seves idees són més be socialistes.

Moltes festes de fi de curs s'han organitzat aquesta darrera quinzena a la nostra comarca: La Porciúncula, Es Pillarí. Son Ferriol a l'Escola Pública i a l'Institut, al col·legi de Sant Vicents de S'Arenal... per tot arreu que hem anat ens han fet molt de cas, hem pogut fer els nostres reprotatges i les nostres fotografies. A l'Escola Pública de S'Arenal Lluçmajor, però, no ha estat possible. El Relacions Públiques de la Associació de Pares que és n'Angel Barrado, ens ha barrat el pas, ens ha demanat el carnet i com que no el duiem no ens ha deixat passar. En Barrado, ha barrat el pas, no a n'en Mateu Joan, ho ha fet a S'ARENAL DE MALLORCA, a RADIO POPULAR i a l'ULTIMA HORA, aique del primer

Joan Perelló,
Batle de S'Arenal.

periòdic n'és el director i dels altres mitjans de comunicació correspon-

sal. Es llàstima que persones associats, incultes i resentides com n'Angel Barrado estiguin dins les associacions i més llàstima encara que en sien directius. La gent associat ha de ser expulsada de la societat en benefici de la mateixa societat, de lo contrari ens veim obligats a viure dins un infern, ja abans de morir.

I S'Arenal, a poc a poc s'hi està convertint en un infern per culpa dels associats i dels xorisos. S'altra dia, al crer Joaquim Verdager de S'Arenal. En Wilhelm Pfeifer, un alemany de 39 anys que passava les vacances al nostre poble va rebre un pa-

rell de ganivetades a l'ofereir resistència als seus atracadors. En Wilhem està internat a la unitat de cura intensiva de Son Dureta. Dels associats, cal fugir-ne com del dimoni, dels xorisos no en poden fugir, és millor donar-los tot allò que duim damunt i que ens deixin la pell intacta.

A Son Ferriol si que és un poble on fa bon viure. Tothom s'ajuda, se fa cas, i en fa als qui hi van. La diada cicloturista fins a Cort fou un exit total. El President del Consell de Mallorca els va prometre un camp de futbol. La feina era serà trobal una quarterada de terreny no massa enfora del poble.

Dins el terme de Mar-ratxí també hi fa bon viure. Tot cases baixes amb jardí. La festa de Sant Marçal és qualque cosa de faula. Misses cada hora al

dia del Sant i l'església sempre plena. I és que Sant Marçal, cura de dolor i de tot mal.

MATEU JOAN

GUARDERIA INFANTIL MATERNA

Oberta les 24 hores!
Al seu serveix a:
Setges de Girona, 9 baixos
Tel. 269779 - Son Verí de S'Arenal

CAPONATA

STEAK HOUSE

Festival

Especialitat en
carn a la brasa

Hotel Festival

Platja de S'Arenal
Sortida n.º 5

EL BILINGÜISME COM A SOLUCIÓ?

Tota comunitat humana necessita un vehicle de comunicació per a entendre's (o sigui, una llengua). A la nostra comunitat en tenim dos: català i castellà. Dos instruments que serveixen per al mateix són incompatibles (¿Com ens posaríem a menjar amb dues forquilles o a córrer amb dos cotxes a la vegada?).

Una convivència impossible

Sempre tendim a allò que ens és més senzill: si manejan un aparell —en aquest cas un vehicle de comunicació, una llengua— solucionem la tasca que se'ns planteja, per què n'hem d'aprendre a usar dos, si serveixen per al mateix?

Aquesta tendència a simplificar, a reduir, la podem veure també en el mateix cos intern de les llengües: si podem expressar un concepte amb quatre síl·labes o amb quatre sons, no ho farem amb cinc; si ho podem fer amb tres, no ho farem amb quatre. Podem comprovar-ho, per exemple, en els canvis que han sofert els mots de qualsevol llengua romànica partint del seu origen llatí: sempre s'han anat escurçant, mai a l'inrevés (Tabula, taula, table, table; Ratione, raó, razón, raison; vendere, vendre, vender, vendre, etc.).

Així doncs, si tendim a allò més senzill, a fer el màxim de coses amb el mínim d'instruments, com podem pretendre tenir-ne dos per a comunicar-nos?

Català o castellà?

Dels dos instruments (llengües) que té la nostra societat, amb quin —a la llarga, o no tan llarga— s'acabarà quedant?

La resposta és ben senzilla: es quedarà amb el que li serveixi per a més coses (el que tingui més funcions). Per veure-ho, donem un cop d'ull a la situació:

El castellà i el català ens serveixen per a:

1.- el castellà: entendre la major part dels programes de televisió.

1.- el català: entendre una reduïda programació de televisió.

2.- el castellà: sintonitzar la majoria d'emissores de ràdio i la major part de programacions.

2.- el català: sintonitzar una emissora (ens referim a les «legals») i algun programa solt d'alguna altra.

3.- el castellà: entendre la majoria de les pel·lícules en cartellera (per a les altres tres o quatre només cal tenir una mica de paciència i esperar que siguin traduïdes).

3.- el català: entendre dues o tres de les pel·lícules en cartellera (i veure-les a correu perquè ben aviat seran traduïdes a l'altra llengua).

4.- el castellà: llegir pràcticament totes les revistes d'informació general en existència.

4.- el català: llegir alguna tímida revista d'informació general i alguna d'àmbit comarcal o local.

5.- el castellà: llegir tots els diaris existents llevat d'un (i d'algun altre d'àmbit local).

5.- el català: llegir un diari (i algun altre de local), ens agradi o no, perquè és l'únic. No tenim altra possibilitat d'elecció.

6.- el castellà: llegir tot tipus de publicacions: còmics, revistes «del cor», pornografia

entre un catalanoparlant i un no catalanoparlant, aquest es desenrotlla en castellà per ambdues bandes, malgrat que el segon entengui perfectament el català, com és el cas de la major part de no-catalanoparlants residents aquí.

terari, estan reculant a altres llocs; exemples?, doncs sense anar més lluny el francès al Canadà i el mateix castellà a les Filipines des del 1898.

La solució

És molt difícil d'aturar un procés que ja està engegat i ben encarrilat. L'única solució possible és crear la necessitat d'usar la llengua que està reculant. I això només es podria aconseguir el dia que per poder escollir entre un gran ventall de diaris, de revistes de tota mena, de pel·lícules, etc., etc., s'hagi d'usar el català; el dia que per a tots els aspectes de l'administració i per a l'ensenyament s'hagi d'usar també aquesta llengua; o sigui, entre altres coses, el dia que el català sigui l'única llengua oficial dels Països Catalans.

Aquest procés ha de ser gradual, però no quedar-se mai estancat en el mite del bilingüisme, ja que amb aquest no es crea cap mena de necessitat d'usar la llengua afectada.

Pensem que si el català deixa de ser usat aquí, haurà desaparegut del món de les llengües vives.

Josep Inglès i Roca

Dels Grups de Defensa de la Llengua

**som
UNA NACIÓ
tenim
UNA LLENGUA
estudiem-la**

**VI campanya
CARLES SALVADOR**

ACCIÓ CULTURAL DEL PRS VALENCIA

barata i estúpida (però que es ven i es compra).

6.- el català: no llegir ni còmics, ni revistes «del cor», ni d'altres que farceixen gran part dels quioscs.

7.- el castellà: tots els aspectes de l'administració.

7.- el català: alguns aspectes de l'administració.

8.- el castellà: la majoria d'escoles.

8.- el català: algunes escoles.

9.- el castellà: entendre's amb qualsevol individu a nivell familiar o col·loquial.

9.- el català: entendre's amb qualsevol individu a nivell familiar o col·loquial. Malgrat tot, la realitat no ho reflecteix: la major part de les ocasions en què s'estableix diàleg

El mal del problema

Aquesta inferioritat d'ocasions en què és usat el català no ve condicionada —com de vegades se'ns ha volgut fer creure— perquè ens trobem amb dues llengües, una de «superior que serve para todo» i una altra que, pel seu caràcter propi i natural, és «inferior» i només serveix per a algunes coses, ja que de la mateixa manera que hi ha un diari en català, n'hi podria haver vint; o com hi ha unes pel·lícules, uns programes de ràdio i una emissora que emet en català, també podria haver-n'hi una majoria.

Quan en un indret s'usa més una llengua que una altra és perquè el poder establert ha potenciat o potencia més l'una que l'altra (no diguem quan «persegueix»). Aquest és el cas de l'occità, l'irlandès, el bretó, el gal·lès, el sard, el català, etc.; així com també d'altres llengües que, essent oficials en alguns Estats «independents» i gaudint de gran prestigi li-

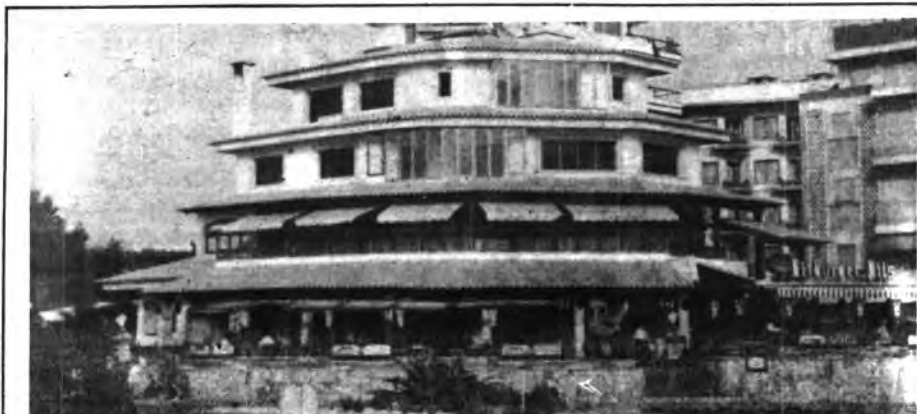

© United Features Syndicate Inc., 1955

12 COCHES SEAT PANDA DESCAPOTABLES Y 80.000 PREMIOS.

GRAN CAMPANYA VERANO

CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

L'ARCADA PIZZERIA RESTAURANTE

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

HOTEL BAHIA DE PALMA

Perruqueria per homes i per dones
Servei de restaurant

Sala de jocs
AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA

AQUI LA PORCIUNCULA, CENTRE**FRANCISCÀ DE S'ARENAL****CURSOS DE CATALA**

Organitzats per la Càtedra Ramon Llull de la Universitat de Barcelona i l'Estudi General Lullia, es realitzen els Cursos d'Estiu de Català programats des del 4 al 22 de juliol a La Porciúncula, S'Arenal.

Aquesta és la sisena vegada dels Cursos esmentats que, adreçats primordial-

ment a un públic illenc, congreguen anualment participants de tots els Països Catalans i alguns catalanistes estrangers interessats a profundir llurs coneixements de la nostra llengua i cultura, en un ambient agradabilíssim de convivència i companyonia.

Dins el seu Programa que gentilmente ens ha

proporcionat la Direcció destaca el Curs de Llengua i Cultura amb el seu professorat i horari, que té caràcter de divulgació, dóna preferència a la temàtica insular i s'adreça a un públic ampli que pot comprendre estudiants dels darrers cursos de BUP, de COU i de diverses Facultats i Escoles Universitàries, com també Professors, Llicenciats i Professionals diversos interessats en la nostra cultura.

El Curs de Filologia és ja de nivell universitari i, amb una secció de Lingüística i una altre als Llicenciats en Filologia Hispànica o Romànica i als Professors d'EGB especialitzats en l'àrea de Lenguatge.

Inclou també el Programa un Curset de Català per a Estrangers amb classes diàries de llengua en combinació amb l'ensenyament de llengua catalana que des del 11 al 30 de juliol s'impartirà dins l'Estudi General Lullia.

Ens hem aproximat a la Direcció d'aquests Cursos d'Estiu i tenim informació de primera mà, com per exemple:

—Aquest any els participants als Cursos de Català procedeixen de Mallorca, Menorca, Principat de Catalunya, País Valencià, de Madrid, i hi ha gent de Estats Units, Dinamarca, Suècia i Montpeller.

—Total de cursillistes?

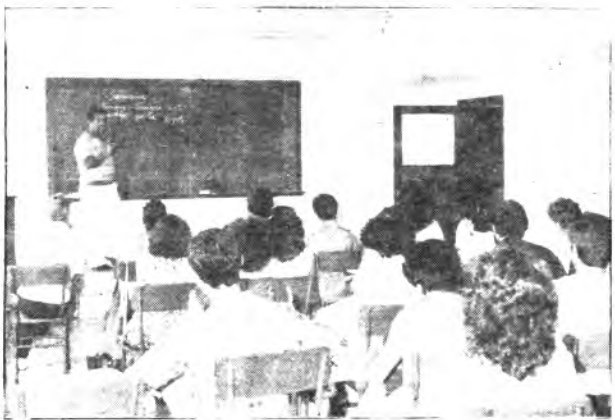
—Entre Professorat i acompanyants ens acostam als 200 participants, amb 93 alumnes a més de l'experiència a Font Rosella amb 41 mestres castellano-parlants amb tècniques per aprendre català.

—Altres activitats?

—En efecte, s'organitzen diverses vetlades, dedicades a taules rodones, cançons, ball, teatre, concert, etc.

Tot això, unit a l'ambient ecologista-franciscà de La Porciúncula i a les sortides diàries cap a la mar, amb bany i platja, i als espais naturals i instal·lacions esportives del Col·legi per a tothom, fa que aquests Cursos tinguin un èxit d'Organització i de participació, contant sempre amb totes les facilitats que donen els Freres franciscans de la Comunitat de La Porciúncula. Així ho subscriu.

ADOLF DE VILLAROYA

El darrer crit en bosses i articles en pell**CURTITS**

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

SEAT

Rubí Automòviles Lluçmajor, S.A.

A S'Arenal: Exposició i venda.
Carrer Terral, no. 4
Devora el Club Nautic.

A Lluçmajor: Exposició, venda i reparació.
Carretera Arenal s/n Tel. 660234

CARNISSERIA PLACA

XARÇUTERIA I FORMATGERIA

PLACA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 1
S'ARENAL DE MALLORCA

Aquest mes passat se va elegir nova directiva de la Federació d'Associacions de Veïnats de Ciutat. Aquí veim als elegits moments després de les votacions. Na Rosa fou reelegida presidenta per quasi unanimitat.

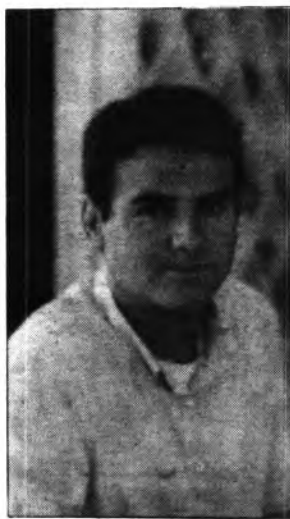
Són els corresponents deportius de Radio Popular a un sopar de companyonia a Ca'n Prunes aquesta setmana passada. El corresponent de S'Arenal no és a la fotografia. Estava darrera la càmera.

Un complex de fàula, el de Son Verí de S'Arenal: Snoop's, Scorpio, Yes.. on hi ha més ambient, però és al PICADILLY. A la fotografia, personal del PICADILLY, poc abans de començar la jornada laboral que és de bent tard fins ben prest.

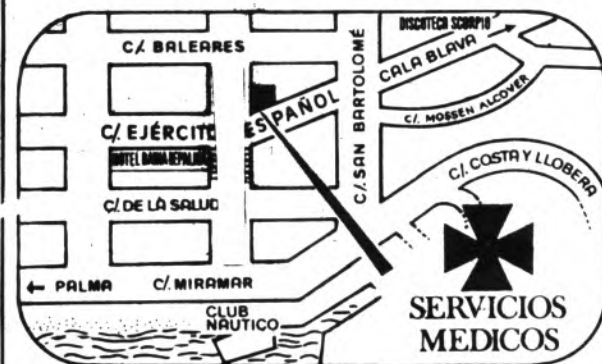

Mans delicades serveixen la paella al Restaurant Es Pescador del carrer de Sant Bartomeu de S'Arenal. Les paelles són molt bones i, no és per menys, el cuiner, que és el propietari del local, ha estat xef a l'Hotel Formentor. Un restaurant familiar, on se menja be, a bon preu i on se respira una atmosfera ben agradable.

Stefano Pietzch di Rossi, propietari del nou laboratori fotogràfic de S'Arenal.

SERVEIS MEDICS URGÈNCIES LES 24 HORES

CARRER TERRAL, 52 TEL. 490011
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

LES SEVES FOTOS EN COLOR **1**^{1/2} HORA

Estau a punt de descobrir la butiga de fotografia més completa de l'Illa i del país.

No cregeu que exagerem.

En primer lloc, LASER és l'única butiga que disposa de laboratori propi. (Les altres butigues envien els rodets que els confieu a tercers que no coneixeu).

En segon lloc, LASER us entrega les fotografies en una hora i mitja. (Les altres se torben un dia o dos a entregar-les).

A LASER només venen rodets frescs, de primeres marques i molt lluny de les seves dates de caducitat.

I moltes altres petites aventatges. Per exemple: veis les fotografies i desitjau una copia per enviar-la a qualquú. La feim en 20 minuts.

Vos esperam. Veniu amb els vostres rodets i, veureu per primera vegada com són processades les vostres fotografies a l'equip més avançat del mercat mundial, controlat per una computadora molt sofisticada i verificau, PERSONALMENT, la impressionant pulcritud d'un laboratori professional i la reconescuda qualitat de les marques de totes les matèries primeres que a ell s'utilitzen.

Avinguda Nacional, 12.

"No vull sebre res de política". "De política, ni sentir-ne parlar". "Jo en política ni m'hi he aficat mai, ni vull tenir-ni res a veure..." Basta caminar pel carrer, sense cotó a les orelles, per poder-ne recollir un enfiloi llarg d'expressions com aquestes.

Quan sent repetir cançons semblants, a un remolí de dones d'un cap de cantó, o a una colla d'homes empatant la xerrada, no puc deixar de recordar la resposta d'aquella criada quan el senyor parlava que no s'havia de tirar a l'aigua mentre feia la digestió: "Noltros, en el poble, no tenim temps per fer aquestes coses".

No ho sabia que feia digestió, però... en feia. I s'exposava a sofrir el que vurgarment deim

SI, TOTS EN FEIM DE DIGESTIÓ

"un corte" de digestió al passar bruscament de la platja a la frescor de l'aigua.

Tothom qui menja fa digestió. Tothom qui viu fa política. Tothom qui menja assimila l'aliment, el converteix en sang, en força. Tothom qui viu participa de la vida del poble; influeix i rep influències. Fa, amb els seus comentaris, crítiques, alabances, i amb els seus fets, que vagi millor, que hi hagi comprensió, pau, benestar; o que hi hagi malestar, bregues, enveges, etc... No fer digestió, suposa no menjar... i passaria el que les rondalles contenen de l'ase del solleric. No fer

política, suposaria viure ben tot sol, sense ni saber que en el món hi ha qualcú més; i això ja no seria vida humana.

Es fa política, es participa de qualque manera en la vida del poble, influint i rebent influències, també amb aquell murmureig al cap de cantó. I es fa política a favor d'interessos concrets. Tal volta la que serveix interessos més concrets és la política del cap de cantó (granera en mà, carrera bruta i llengua esmolada). ¿Què ho sap? Pentura tampoc no sap que fa digestió. ¿Què no ho creu? Potser l'activitat política més eficaç sigui la del qui la fa sense saber-ho, i encara més si

ho fa sense creure-ho. Els robots són ben útils per a realitzar certes funcions.

Tots feim política. Ara escrivint això. Tu ara llegint; més tard opinant, comentant. Tots, sempre, feim política. No es tracta de decidir si hem de fer o no hem de fer política. Seria tan absurd com decidir respirar o no. Sí que podem cercar respirar aires més nets.

Així també es tracta de decidir com, a favor de què, amb quina direcció, feim política. Es tracta de saber, d'estar enterats que feim digestió. Coneixement necessari per no sofrir un "corte". Es tracta de saber que tota activitat humana té una dimen-

sió política, que tot quant feim té un caire polític, per no apedregar, ingènua-ment, les nostres pròpies teulades.

Fins ara ha fet una comparació entre el fer la digestió i el caire polític de tots els nostres actes. Vull remarcar però també per acabar, una diferència.

Tothom vol que siguin conscients que fiem digestió. Ningú vol un "corte" de digestió per a ningú. En canvi (aquí està la diferència) sí que n'hi ha que voldrien, que voilen, que ontinuem sense tenir consciència del caire polític dels nostres actes. Perquè així ens poden manipular,

d'enfora, com es manipulen els robots.

Sí que hi ha interessos, i peixos grossos interessats, en que continuem pensant que això de política és cosa d'ells, cosa dels grossos. Fins i tot ens diuen que "sa política és bruta" i que per això ells, perquè nosaltres no ens embrutem, ells la faran per tots. O són unes boníssimes persones o uns grandíssims bergants. Tu, ¿què penses?

La qüestió no és fer política o deixar de fer-ne. La qüestió és fer-la amb els ulls clucs o amb els bats. Als qui tenen poder per fer caminar els cecs per on els convé, volen que continuem ulls clucs. A tots nosaltres ens convé caminar, viure, amb els ulls ben oberts.

SANTA BARBARA

FECEM L'AMOR I NO LA GUERRA

De manera incomprensible, de manera salvatge, amb orgulls nacionalistes desmesurats, de manera egoista, absurda, els països s'empenyen en destruir-se; misils, bolbes, canyons, muntanyes de doblar tirats, mentres tants de mils de persones demanen la oportunitat de menjar cada dia. Ni hi cap raó que justifiqui la guerra, en canvi, ni ha mil i una que demostrin que la pau nos pot ajudar a sortir de aquests moments de tensió que se viu a nivell mundial. Però així i tot encara

hi ha molta de gent que no s'ha donat compte del perill que vivim. Tal vegada, quan un missil destrueixi la seva casa, el seu poble, i els seus amics, llavors demanarà a Déu que vengui la pau, però ja serà massa tard.

Tothom pensa que el problema se viu a països de més lluny. Els hi record que noltros vivim del turisme a nivell mundial la tensió és extrema, pocs tindran mitjans i ganes de venir a passar uns dies a ca nostre, el qui tengui

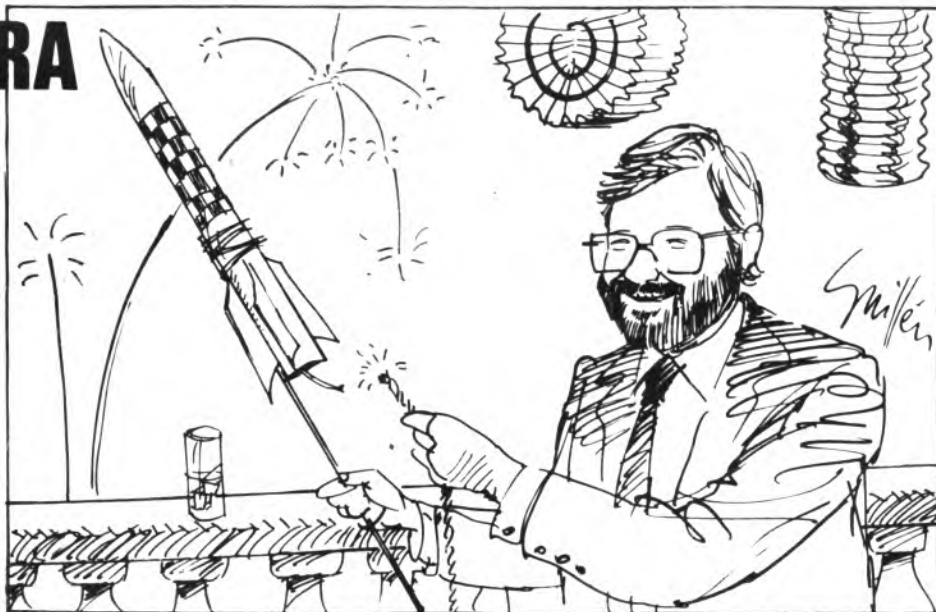
dos dits de seny ja es pot imaginar que pot passar.

Record aquella frase dels nostals hippys "fer l'amor i no la guerra". Quanta raó segueixen tenint.

Recordeu el poema d'en Lluís Llach que diu:

...a on vas
quan l'infant
ja no vol jugar
perquè el carrer
bessa de sang
i ets tu qui l'ompleixes...

JOAN TONI SALAS

BAR DON BENITO

Us trobareu be amb Na Vicky i en Miquel

Internacional Pub

Edifici Don Benito
Carrer de Sant Bartomeu, 63

Aprop del Camp de Fútbol.

S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET

★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964

S'ARENAL DE MALLORCA

Cafeteria GRAN JOY

SALVADOR RODRIGUEZ
DIEGO FERNANDEZ

ESPECIALIDAD EN COCKTAILS
AMBIENTE SELECTO • COMIDAS
SERVICIO ESMERADO

C/ Misión de San Gabriel, 9
Tel. 266211 - ARENAL - Mallorca

ENURESIA

Es pot dir nin "enurètic" a aquell que s'orina damunt a partir de certa edat.

El nin abans del 15 o 18 mesos no controla els esfínters, per tant sol ésser incapaç de demanar per orinar. No obstant han d'aprendre a no orinar-se damunt abans dels 3 o 4 anys. A partir d'aquesta edat diríem que aquest nin ha té problemes d'anurèsia, que solen ésser nocturns, o sigui, quan dorm.

Davant un nin amb més de quatre anys que s'orina en el llit, el primer que s'ha de fer es consultar al pediatra per descartar que hi hagi qualsevol problema orgànic. Una vegada clar això el problema passa a ésser un fet molest que generalment es solucionarà de forma natural, procurant tranquil·litzar el nin i ajudant-lo amorosament. En cap moment és convenient renyar-lo, ni molt menys pegar-li, doncs d'aquesta manera generalment no farem més que empitjorar el problema.

Les causes de la enurèsia solen ésser de tipus psicològic. Per exemple: L'arribada d'un germanet pot fer que el nin que ja

no s'orinava damunt, hi torni. Això podríem dir que és un retorn a la infància. El nin, que era el rei de la casa, ha de compartir la casa i els pares amb un altre, i s'orina per cridar l'atenció, encara que ho fa de forma involuntària.

Uns pares rígids o massa exigents poden provocar una reacció negativa en el nin que l'expressa amb la sortida involuntària d'orina; és un cas d'autodefensa.

Així mateix uns pares massa protectors no deixaran que el nin aprengui a controlar l'orinar. A vegades l'hospitalització d'un nin pot provocar un estat d'angoixa tal que el faci oblidar controlar l'orina.

Com veiem les causes són sobretot psicològiques i per tant el més important és que la relació amb el nin sigui bona; que hi hagi comunicació i que l'ambient que l'envolta sigui tranquil.

MONTSERRAT SAULEDA
Metge de Vilafranca.

LA PUNTA

Els colors a la cara

Encara que el temps no hagi estat excessivament disposat a col·laborar, aquests caps de setmana llargs hauran servit per a aconseguir les primeres morenors de la temporada. Vull dir, les primeres morenors populars, que els més «in» ja fa dies que duen la pell colrada, des de les estades a la neu, les escapades a Canàries o a països de clima semblant, o les sessions de làmpara al saló de bellesa. Sigui com sigui, d'aquí a pocs dies ja veurem rostres morenets, esquenes brunes, braços colrats pel sol. El canvi de vestuari coincidirà amb el canvi de pell propi de la temporada. Només quedarem quatre oficinistes esblanqueïts per fer el ridícul inevitable quan poguem anar finalment a prendre els primers banyes de les vacances.

No tinc cap dada, però sé que la venda de cremes, olis i mixtures de tota mena que serveixen per a «protegir del sol», però també per a aconseguir més ràpidament la morenors de la pell, creix aquests dies, es dispara, i esclatarà ben aviat quan els ressagats ens afegim a la cursa inevitable cap al color de la salut, la bellesa, la moda i allò que en diuen el «alt standing».

A Zimbabwe, no. A Zimbabwe els negres, i especialment les negres, s'han llançat de fa temps a la cursa imparable cap a la blancor. Allà, ja deu entendre per què, ser blanc és l'aspiració general. Allà el que es ven de forma massiva són cremes per a emblanquir-

se, que també n'hi ha. Són cremes a base d'hydroquinona, una substància activa que impedeix la formació de melanina (exactament el contrari del que s'espera dels productes de fer bronzos).

Fins a tal extrem ha arribat aquesta moda entre les senyores i senyorettes d'aquell país africà, que les autoritats han hagut de posar sota control la venda d'aquests productes, que es consideren perjudicials per a la salut i que són, políticament, una deixa del colonialisme, quan «tot el que era blanc era bo». Des d'ara, només es podrà comprar crema contra la morenors a les farmàcies i s'estableixen mesures contra qualsevol mena de publicitat.

La moda és així. Quan a Europa només eren blancs, blancs, els rics, els qui no havien d'anar a treballar al camp, les senyores i els senyors (els senyors es posaven taló alt i per ruca per a seguir la moda de París) diu que havien après a respirar l'aire fètid de les comunes (només devien tenir comuna els rics) perquè es deia que això emblanquia la pell de la cara.

No desitjo pas als negres que aprenguin una pràctica tan poc higiènica. Ni que torni a Europa la moda de la pell blanquíssima. De blanc, ja n'hi ha prou amb els anuncis dels detergents per a la roba.

Pius Pujades

A LA VORA DE...

Castelao: Mirall antic no entelat

Edicions 62 ha publicat *El problema de les nacionalitats ibèriques*, que és una antologia de *Sempre en Galiza*, de Castelao. M'estalvio glosses i vaig directament a la transcripció d'alguns paràgrafs que he subratllat, i que foren escrits en l'exili de la postguerra, ara fa quaranta anys.

Les ofenses tenen una explicació: els imperialistes, quan es troben amb la resistència espiritual d'un poble sotmès, confonen la «duresa per a deixar-se assimilar» amb la «duresa per a assimilar». Així, els anglesos ofenen els escocesos; els francesos, els bretons; els castellans, els gallecs. I totes aquestes ofenses no són més que un reconeixement tàcit del «caràcter nacional», que no es deixa exterminar.

«Els governants patriotes —castellans de la dreta o de l'esquerra, castellanitzats de qualsevol regió— se sorprenen que a Espanya no es pugui governar amb normes úniques, com si Espanya hagués estat mai una unitat ètnica, idiomàtica, cultural, econòmica o política.»

«La seva mania preferida consisteix a dir-se progressistes i a motejar de retrògrads els qui no suporten la seva llei.

Combatien els bascs per reaccionaris, els gallecs per reaccionaris, els catalans per reaccionaris. I el rancor contra aquest pretès reaccionarisme partia des de Castella, que és el centre de tots els retards...»

«Anglaterra seria capaç de convertir Espanya en una colònia britànica, però no intentaria pas que els espanyols es convertissin en anglesos. Castella rompé sense adonar-se'n la unificació hispànica que s'anava formant espontàniament i avui és el gran obstacle perquè arribem a la unitat pactada...; la voluntat subjugadora de Castella es féu l'ànima de l'Estat».

«Vegem ara el que declaren els socialistes espanyols en llur programa vigent acordat a Madrid el juliol de 1918: "El Partido Socialista Obrero Español considera necesario para realizar su aspiración obtener las siguientes medidas políticas y económicas: Confederación republicana de las nacionalidades ibéricas..." "El profesor socialista Verdes Montenegro, que no hi estava d'acord, dimiti; heus ací un cas exemplar de decència política, però no podem dir el mateix dels socialistes que adoren l'Estat unitari i esquiven les declaracions bàsiques de llur partit. Però, en veritat, la declaració dels socialistes de l'any 18 solament responia a una exigència doctrinal, de tan improbables conseqüències que no valgué la pena que fos sospesada en consciència. Era un principi de realització impossible a Espanya, i com a tal hom l'aprovà. Però la caiguda sobtada del règim monàrquic posà en perill l'hegemonia de Castella dins l'Estat unitari tot presentant-se l'oportunitat de realitzar la República confederal, i llavors el partit socialista es féu enrera del seu acord i s'aferrà a la postura de Verdes Montenegro. Aquesta conducta pot ésser presa com un fracàs ideològic del socialisme a Espanya, perquè a l'hora de realitzar un principi aparegueren a la palestra els compromisos contrets per un sentiment atàvic. Volem dir que el PSOE respongué a la voluntat imperialista dels elements castellans que predominen en el seu camp, i així Espanya fou vençuda una altra vegada pel sentit hegemònic de Castella».

Seria absurd compartir tot el que diu Castelao, però puc assegurar que cada pàgina d'aquest llibre m'ha estat un estímul, com a català, per a la crítica i l'autocrítica.

Josep M. Espinàs

DES DE L'ARGENTINA, NOTICIES

—Els partits polítics estan en plena activitat.

—El 30 d'Octubre hi ha eleccions.

—Avui el vespre la Junta Militar difondrà un document on explicarà tota la qüestió dels desapareguts dins el context de la subversió i la corresponent repressió.

Els bisbes a un petit document han parlat de reconciliació a partir de la Veritat i la Justícia. I demanen: reconèixer els errors; i reparació del mal.

—Els militars pensen, després del seu document, no tornar a parlar més del tema de la repressió i des-

pareguts. I además pensen que en el cas que hagi de passar per tribunals de justícia per la qüestió dels excessos de la repressió, ha de ser per la justícia militar. Els partits polítics i l'Església afirmen que la justícia ORDINARIA.

—A la fi un bisbe ha dit: el problema no està en haver tengut excessos dins la repressió, cosa que els militars reconeixen; sinó en què la repressió ha estat, des de la perspectiva ÈTICA, un camí equivocat.

—Fa uns dies, a una manifestació pacífica a la qual vaig participar, en Pé-

rez Esquivel va presentar una petitòria amb 150.000 firmes demanant aclarir la qüestió dels desapareguts i ningú de la casa de Govern els va voler rebre.

—La inflació no ens vo deixar: Fa 6 mesos un bitllet d'autobús costava 6.200 pesos, ara val 10.000 pesos.

—El salari mínim fa riure.

—A algunes provincies hi ha problemes de DES NUTRICIO.

—Les inundacions de Litoral són un desastre de pèrdues.

—Els anglesos segueixen enamorats de "La Malvinas".

PIZZERIA ITALIANA

**CAVALLINO
ROSSO**

ESPECIALITAT EN:

MENJARS TIPICS ITALIANS

CARRER JOAQUIM VERDAGUER, 17 -

TEL. 263619 - S'ARENAL DE MALLORCA

ALBORADA

RESTAURANTE GALLEGO

Carretera Militar, 269

Teléfono 260725

EL ARENAL

PALMA DE MALLORCA

**CHINA
RESTAURANT**

ORIENTAL

C/ Joaquín Verdagué, 12

Arenal Tel. 26 67 21

飯 DEVANT EL BALNEARI 8店

POBRES CAPTAIRES

He vist un home, farcit de licor, esbucacat per la tristor i que tot just s'aguantava damunt els seus peus, allunyant-se a poc a poc cap enllac, mentre topava a la bordallescua contra les parets irregulars del carrer.

La gent que passava, el deixava seguir com si es tractàs d'un ca perdut, mentre el mirava amb cara llastimosa com qui contempla la viva imatge de la perdició.

Liavores he pensat que l'home, tot home, no és més que un pobre captaire que va d'una part a l'altra pellucant engrunes que satisfacin la seva forta fam de pa, de salut, de felicitat, d'acollida, d'amor y de joia.

Pero això viu, treballa, juga, no dorm, pensa canta, plora, riu, estima, odia i perd la vida.

En totes les entrenyes de l'home crema ben rabent la mateixa set, hi batega el mateix delit, quasi mai satisfet del tota. I així resta un ser indigent, insatisfet, pobre.

Els nostres dies i les nostres hores semblen un enfiloi d'andies insatisfetes que esperen el seu moment creatiu, allunyat de tota frustració.

Tots esdeveni, en qualsevol moment captaires indigents que jugam a esser importants, però que mai arriben a tenir un cor-mesell de felicitat. La nostra agosarada ànsia de posseir tan sols es pot satisfer en la plena realització de la nostra irremplaçable personalitat.

GORI MATEU

© United Features Syndicate Inc., 1983

TOP LESS ACUARIO

AMBIENT AGRADABLE
Exèrcit Espanyol, 54.
Telèfon 266216
S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA EUROPA

Carns a la brasa.
Carrer Joaquim Verdager, 42.

Tel. 262046.
S'ARENAL DE MALLORCA

A LA VORA DE...

TEXTOS ELOQUENTS

Andrés Sorel publicava fa dies a «El País» un article —«Castilla no existe»— on es lamentava de la situació actual de Castella, i comentava la vertebració Castilla-León amb aquestes paraules: «Ha deixat fora de Castella Santander i Logronyo, tan lligades a ella en els orígens de la seva llengua, la seva història i la seva cultura. Hi ha ficat Lleó, Zamora, Salamanca, Valladolid i Palència, fusionant el que va ser origen de guerres i baralles constants. Lleó i Segòvia lluiten per la «uniprovincialitat». Burgos vol una altra fronterització més fidel al mapa conformat pels segles passats. Valladolid aspira al domini del «ente». El «ente»: quina paraula més atroç...»

Diu Sorel que el Consejo General de Castilla y León no interessa el poble i que els qui s'han «enganxat» al procés ho fan més per a defensar els seus interessos que no pas per autèntica necessitat regional. «Molts són continuadors de »l'altra Castella», aquella desvirtuadora que imposava la llengua de l'imperi... Els mateixos que van fer de la »Castilla vencedora de la cruzada» la més vençuda de les terres regides pel dictador...»

Comprenc la queixa de Sorel, encara que objectivament no és acceptable això de «la més vençuda», però anem al problema fonamental, que és el de Castella-Espanya. La identificació ha estat funesta i és la culpable de l'enorme confusió que des de fa segles viu la península; només els portuguesos, en separar-se, van introduir un element de correcció en la visió deformada. El fet és que això que avui dia en diuen «Espanya» és la conseqüència del fracàs hegemònic de Cas-

tella. L'imperialisme històric del cos de funcionaris castellà —no dic del poble—, d'algun intel·lectual i dels ambiciosos de poder s'epressa en textos prou eloqüents. El prim discurs de la Falange a Catalunya començava així: «Ha llegado España». Insistei «Espanya ha venido con las armas en la mano...» Ens ho diuen ben clar, que Espanya són ells. I realment, com sentir-se integrats en una «Espanya que se sostiene por arriba por la misión trascendente, por la voluntad de poderío»? Què en farem, d'aquesta «mítica armada», tan irracional i poc respectuosa amb la realitat pròpia i dels altres?

L'any 1906, en el periòdic «Ejército Armado» escrivien això: «Hay que castellar a Cataluña... Hay que pensar en español y esto de grado o por fuerza. El soldado y marinero catalán deben ir a servir a otras regiones de España para frecuentar otro trato adquirir otros hábitos y costumbres. I brusco, insubordinado, soez y grosero como es en general el catalán se volverá amable transigente con las ideas de los demás y educado». «El día 1º de febrero no debe haber un solo soldado en la región catalana (suposo que vol dir d'origen), «siendo sustituidos por los de las demás provincias españolas, llevando allí la mayor guarnición posible y manteniendo el estado de guerra».

I ara hi ha qui s'ha fet realment t «amable, transigent i educat» que deman l'indult dels qui ens volen sotmetre «a grado o por fuerza»...

Josep M. Espin

R. C. D. MALLORCA

TEMPORADA

83/84

PREUS TEMPORADA ABONAMENT

	Ptes.
Homes.....	8.000
Dones.....	6.000
Jubilats.....	6.000
Jovenils (de 14 a 17 anys)....	3.000
Infantils (fins a 14 anys).....	500

TRIBUNA LATERAL

Devantera amb seient.....	15.000
Homes.....	10.000
Dones.....	8.000

TRIBUNA AMB SOL SEIENT
Abonament únic (enumerat) . . 15.000

TRIBUNA SUPERIOR
Abonament únic (enumerat) . . 15.000

TRIBUNA DESCUBERTA

Llotges superiors (enumerades)	25.000
Seients centrals (enumerades)	20.000
Seients laterals (enumerades)	15.000

TRIBUNA CUBERTA

Seients centrals (enumerats)	40.000
Seients laterals (enumerats)	20.000

CAMPANYA CAPTACIO DE SOCIS PENYA MALLORQUINISTA

Prolongació de «EL GRADERIO»
Cafeteria Gran Joy.
Carrer Missió de Sant Gabriel, 9.
Tel. 266211 S'ARENAL DE MALLORCA.

SANT JORDI

FESTES DE SANT JORDI

En Mateu Campet a la Festa Brava de l'any passat.

A mitjan mes d'agost hi haurà les festes de l'estiu a Sant Jordi. L'amo en Mateu Campet ens conta que dins el programa de festes, té previst unes carreres de cavalls a unes pistes que feran devers del camp de futbol. Cavalls de Sant Jordi i S'Aranjassa, de Ciutat, de Manacor i d'altres indrets de Mallorca participaran a aquestes carreres.

—Quants de cavalls teniu, l'amo en Mateu?

Els divendres a migdia, en Campet reuneix una bona taulada al Restaurant Quirante de Sant Jordi. Allà se parla de cavalls de carreres, de bestiar, de preus i de moltes altres coses.

—En tenc dos, tots dos molt bons, el Gran Carino, que té 4 anys i n'Eden Mora de tres. En un any i mig, el Gran Carino ha guanyat 35 primeres i és de lo milloret de Mallorca. N'Eden Mora ha fet fins ara 7 carreres i n'ha guanyat 5, a una ha fet segon i a l'altre tercer. N'Eden Mora sera de lo milloret de Mallorca.

També tenim previst fer una festa brava per les festes

El gran Carino, un dels millors cavalls de Mallorca.

de l'estiu a Sant Jordi. Amollarem bous i vaques pel carrer i ja veurem que en sortirà.

—Com anam de preus, l'amo en Mateu?

—Els preus no han variat. La palla és el principal problema al Pla de Sant Jordi i a Son Ferriol. No n'hi ha i s'ha posada a 30 ó 40 duros la bala. S'hauran de vendre els animals per manca de menjar.

Na Joana, en Francesc i na Paula feren la seva primera comunió el passat 3 de juliol a l'Església Parroquial de Sant Jordi a l'edat de 10, 8 i 7 anys. A ca seva també són subscriptors de la nostra revista.

Na Kati i na Petra han estrenat uniforme d'estiu aquestes dies passats. Un uniforme ben original, bossa inclosa on guarden les eines del seu ofici.

La millor barberia de la comarca, és sens dubte la perruqueria Kati de Sant Jordi. El director de "S'Arenal de Mallorca" té el costum d'anir-hi cada parell de mesos a arreglar-se els cabells i les barbes.

MANCA DE VIGILANCIA

En Guillem Regis i Sansó, del carrer Vadell, 11 de Sant Jordi se queixa de la manca de vigilància entrada de fosc pels carrers del poble. Motoristes sense "tubo d'escape" i bretols de tota casta molesten als veïnats.

Consultat el cas amb els municipals,

hem sabut que aquestes coses passen a la nit quan ells ja no hi són i quan encara no ha començat el torn de nit. Potser la Associació de Veïnats del poble s'hauria de posar en contacte amb el Governador demanant que envii a la Policia Nacional a fer qualche passada per Sant Jordi.

Es en Sebastià Joan i Obrador de Sant Jordi. Als tres mesos li varen tallar els cabells a la perruqueria Kati. Un cas no mai vist per aquestes contrades aquest de tenir tants de cabells a una edat tan tendre.

PERRUQUERIA KATI

BERENGUER DE GIRALT, 5 SANT JORDI
Tel. 266813

© United Features Syndicate Inc., 1983

SON FERRIOL

Festa de fi de curs a l'Escola Pública de Son Ferriol: caps grossos, soldats, entrega de trfeus, i bona música. Per qualche cosa el músic qu és un dels professors ha tocat

l'orgue a una de les millors sales de festes de Mallorca. Tot el poble va acudir a veure les actuacions dels seus fills.

BARBACOA SA MASIA

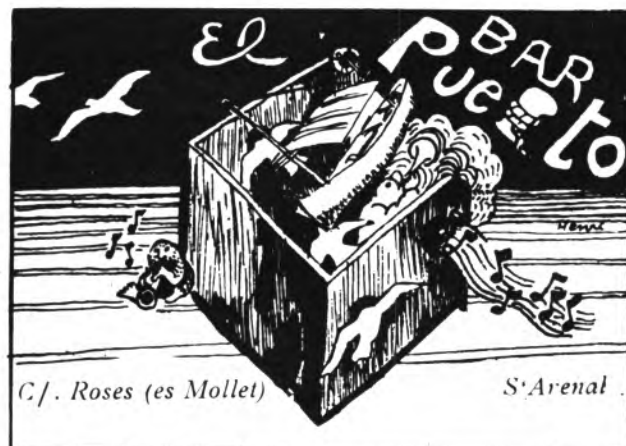

Carns i aus a la brasa.
Carrer de Sant Cristòfol n. 65
Davant l'Església de S'Arenal.

ESCOLA
D'INFANTS
PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

RESTAURANT
GRAELLA

Ca'n Verdera

Especialitat en Cuina Mallorquina
Bodes i comunions.
Carrer "Las Parcelas"
Baleari 5
Tel. 261057

LES MERAVELLES

Floristeria IRI

SERVICIO INTERFLORA

DIGALO CON FRORES
SAY IT WITH FLOWERS
DITES LE AVEC DES FLEURS
LASST BLUMEN SPRECHEN

Digau-ho amb flors.

Av. Bartolomé Riutort, s/n.
Tel. 26 23 59 - 26 49 44
Ca'n Pastilla
PALMA DE MALLORCA

SON FERRIOL

Aquestes fotografies corresponen a la Festa de Fi de Curs de l'Institut de Son Ferriol aquets dies passats.

LES TEATINES

Les monges de Son Ferriol són les Teatines, una ordre religiosa no massa coneguda a Mallorca on la majoria de convents són de les monges de la Caritat o de les Franciscanes.

Ens ho conta Sor Almudena Sans: Aquesta congregació fou fundada a Nàpols el segle XVI per la Venerable Ursula Benincasa.

Era un temps que les monges eren de clausura, i se va fundar aquesta ordre per ajudar a la joventut, a la infància i d'ajudar a l'església. També feien d'infermeres i mantenien residències de joves.

Aquesta línia s'ha mantinguda durant aquests quatre segles.

Van venir a Son Ferriol el gener de 1952 i s'establiren al no. 14 del Carrer Blatera, que aquell temps se deia "Trigal", tres monges, Sor Isabel del Cor de Maria, Sor Rosa Maria Pérez i Sor En-

carna Lliteres.

Ara, són 11 monges, la majoria mallorquines ja que n'hi ha 4 de castellanes.

La majoria són professors d'EGB i ensenyen a l'Institut de Son Ferriol. També tenen un parvulari amb més de cent infants al mateix convent, la infermeria és a càrrec de Sor Patrocini. Dirigeixen un club del Jovent amb una trentena d'associats, cuiden del cor parroquial —que per cert canta molt bé i en català— tenen cura de la neteja i ornamentació de la parroquia...

L'any 1945, aquesta Ordre Napolitana se va fusionar amb una congregació mallorquina que se deia Filles de la Providència, fundada a Felanitx per la Mare Providència Escales. Aquesta fusió se va fer sense traumes de cap hasta ja que les dues ordres tenen els mateixos objectius. Les

Teatines tenen cases a Itàlia, Espanya, les dues Amèriques i Àfrica.

—Futur de la vostra congregació? demanam a Sor Almudena.

—Tenim vocacions encara que poques.

—Feis realment falta a Son Ferriol?

—Pens que si, si no fos de nosaltres, la nostre feina l'haurien de fer els seglars els quals per tenir obligacions familiars no hi poden dedicar tan de temps com nosaltres.

—Vosté és mestre d'escola i és castellana. Creu necessària per a vosté el coneixement de la llengua catalana a Mallorca?

—Crec que és necessari entendre el català i molt millor parlar-lo si una se dedica a l'ensenyança.

—Moltes gràcies sor Almudena, i que per molts d'anys pogueu continuar fent feina en benefici dels més necessitats del nostre poble.

ELS PODERS TACTICS FETIDS!

Mirant per la finestra i pensant sobre quin tema podríem escriure quatre línies, vérem passar un capellà, el qual ens serví de musa inspiradora. Direu que vaja musa més rara. I realment és cert, però el problema sorgeix del fet que pel nostre carrer no hi passa mai cap (el) regidor independent. N'hi ha que neixen amb estrella i d'altres estrellats.

L'home de la sotana ens porta subconscientment a la recordança d'unes noves llegendes en els diaris la passada setmana. Una professora del col·legi de nines «Madre Alberta» de Ciutat fou «marxada», després de dotze anys d'exercici en el dit col·legi, per haver parlat favorablement de l'avortament.

La Conferència episcopal manifesta les seves queixes davant l'actual corrupció dels costums, l'excessiva llibertat d'expressió, els nombrosos canvis i sobretot per la pèrdua d'influència social del poder eclesiàstic.

També es manifesta, la Conferència episcopal, contra la LO E (lleí d'educació del PSOE) i l'ensenyament laic. I això que reben una subvenció per als seus col·legis, privats i religiosos, de seixanta-set mil milions de pessetes. Naturalment l'Església no vol perdre el control de l'educació, no fos cosa que sortís nin-

gú d'un col·legi sense veure l'avortament com una cosa terrible. Evidentment ha d'esser el govern, en un estat democràtic, qui ha de controlar el procés educatiu dels infants procurant estimular en els al·lots el sentiment democràtic.

També preocupa a la Conferència dels bisbes que els assumptes religiosos perdin importància social i es converteixin en problemes de caràcter minoritari, familiar o personal. I realment hauria d'esser així.

Ja veis a quins estranys pensaments pot conduir la simple visió d'un capellà que passa per davant la finestra darrera la qual un està situat. Però és que una Conferència episcopal no és una sessió del Parlament i sembla com si els bisbes en volguessin les competències. Aleshores tampoc no és res de l'altre món que el fet de veure un capellà evocui a la memòria tota una sèrie de coses que ja feia estona revolaven dins la ment.

PEDRADA-1

Al campanar.

PEDRADA-2

Els Fraga's boys mallorquins es moren de rialles (rialles en castellà, naturalment) quan varen veure un dels cartells que diuen «llel de normalització lingüística, ara».

Foner

SON FERRIOL

Després dels parlaments d'En Pep Anglada i del Batle de Ciutat, el Batle va voler posar per a la premsa.

Els alumnes de l'Escola de Judo de Son Ferriol feren les seves exhibicions de Iuita japonesa.

Les nines de Son Ferriol practicaren la gimnàstica rítmica guades de la seva professora.

LES FESTES HAN PASSAT

Organitzades per les entitats que se bellugan per Son Ferriol, hi va haver les festes de l'estiu aquesta setmana passada a Son Ferriol.

Balls, d'aferrat i dels altres. Futbol al camp que l'Ajuntament de Ciutat ha fet construir ben enmig del poble. Gimnàstica rítmica, karate, funció teatral a cà-

rrec del grup Auba. La magna diada cicloturista que va arribar fins a Cort... Unes bones festes, unes festes ben populars a un poble on la gent en sap fer de festa, on la gent se coneix i s'estima, on la gent viu de manera agradable.

MATEU JOAN

Uns tres cents sonferriolers anaren fins a Cort en bicicleta durant les festes del poble. Aquí veim el cap de la caravana ciclista a l'arribada a Cort.

FESTES POPULARS

Les viles i els barris
volem proclamar
que al manco la festa
serà popular.

Que tornin les festes,
festes de carrer,
on el Poble pensa
que pot estar bé.

Festes de la Terra,
festes de l'estiu,
on el Poble sembla
que encara està viu.

Que tornin les fires,
amb els seus firons,
i que ressuciten
velles tradicions.

Que surtin gegantes,
amb els seus gegants,
dames de comparsa
amb els seus bergants.

Que tornin a plaça
murtra i paperins,
que cerquin fadrines
l'amor dels fadrins.

Que ja estan permissos
els balls d'aferrats,
que ja no és delictes
l'estar enyorats.

Que torni la Història,
amb el seu record,
que la festa digui
que tot NO està mort.

Revoltem la vila
sense processons,
que el Poble comenci
a portar els calçons.

Sense banicalades
amb autoritats,
que el vells caciquismes
donem per passats.

La nit de l'evetla,
entonem cançons,
amb la nostra llengua,
sense repressions.

I que la gent surti
de dins els enfonys,
que se senti unida,
malgrat els seus bonys.

Unida l'esquerra
i els domesticats:
Que la dreta vegi
que reim tots plegats.

Que per divertir-vos
no volem cap guany,
volem que a la festa
ningú sia estrany.

LES VILES I ELS BARRIS
VOLEM PROCLAMAR
QUE AL MANCO LA FESTA
SERA POPULAR.

JALIMI SANTANDREU

Sonferriolers de totes les edats ompliren la Plaça de Cort durant una bona estona del matí. La Televisió també hi era.

SON FERRIOL

AVINGUDA DEL CID, 10

TELEFON 243732

SON FERRIOL

TALLERS VALLESPÍR, CAMPIÓ

L'equip de Tallers Vallespir se va proclamar campió del "I Torneig de Fútbol en Pista-Son Ferriol 83" quan va superar al final al conjunt presentat per Sa Botiga des Moble en tres gols a dos. La Penya Mallorquinista Son Ferriol, va superar de molt al Bar Jumar per sis a ú.

Els partits eliminatòris oferiren els resultats que segueixen: Sa Botiga va guanyar a la Penya Mallorquinista per tres a dos mentre que Tallers Vallespir eliminava al Bar

Jumar en les tandes de penalti després d'acabar el temps reglamentari en empat a quatre.

Tots els partits foren molt disputats, tenint ocasió de veure gols i jugades d'autèntica bellesa. No és estrany ja que una bona part dels participants, són jugadors destacats de preferent i tercera divisió.

La pista on se jugaren els partits —ben enmig del poble— fou inaugurada la mateixa setmana pel regidor de

deports senyor Pascual. Al primer partit d'exhibició, Es caragol va vencer a la selecció de Son Ferriol per dos gols a zero. També hi va haver un partit d'alevins entre el bar Jumar i el 500 milles que fou un dels més espectaculars i emocionants. Van vencer el locals per la mínima de cinc a quatre.

Va arbitrar tots els partits de manera molt encertada en Gabriel Ramis.

Gent de tota la contrada, acudeix els dissabtes dematí a la Cafeteria Bennassar. Allà se menja frit, calamars a la planxa, tota casta de menjar i de bon beure.

Pollets, anneres, conills, indlots, bous petits i vadelles, tota casta de bestiar se pot comprar els dissabtes dematins al mercat de Son Ferriol.

El ganiveter, també és al mercat de Son Ferriol. La gent del poble i la de les possessions que l'envolten hi van a comprar eines de tota casta.

Després del merescut homenatge, Sor Patrocini continua curant a la gent al seu dispensari de Son Ferriol.

IDI.LI FRUSTRAT

«Jo vaig plantar tres kiwis, que són uns arbres fruiters, procedents d'Amèrica, que es van aclimatant molt bé a Galícia i en algunes zones de Catalunya, com és ara la Costa Brava. Vaig plantar un arbre mascle i dos de femelles, perquè el kiwi és una d'aquella mena d'espècies que tenen exemplars de flors masculines i exemplars de flors femenines perfectament diferenciats. L'arbre mascle el vaig posar al mig dels arbres femelles per facilitar la feina dels insectes que han d'ajudar la polinització...»

Tots escoltàvem, un xic bocabadats, les explicacions amenes de l'industrial Eduard Riera Marsà. La majoria no havíem sentit parlar mai dels kiwis, i ens feia gràcia la il·lusió que el senyor Riera Monegal posa en la seva petita plantació experimental. Abans havíem parlat de pomes, de préssecs, sobretot de préssecs (vaig saber, després de molt de temps de preguntar-m'ho, per què va desaparèixer del mercat el préssec «duran», aquell préssec de secà groc i pigallat, dur de carn, el préssec bo històricament, que ha quedat desbancat pel préssec moll, vermell, de poca comestible, sucós, un xic aigualit... només perquè el pressecger dona fruit més aviat i en dona més).

Quan tornàvem al kiwi el senyor Eduard ens feia viure la seva emoció quan va veure que una de les plantes, una de femella, treia sis flors, que anaven creixent cada dia. Esperava il·lusionat poder collir els seus primers kiwis.

Però l'arbre mascle no va florir. No va poder-hi haver polinització i les flors es pansien, a poc a poc, en espera inútil, fins que varen caure. Va ser una decepció. Hauré d'esperar l'any que ve.

Sis poncelletes que es varen quedar per vestir sants, encara que siguin vegetals fan una certa pena. És clar que podria ser que l'arbre mascle hagués decidit de no florir fins que no tinguí flors l'altra femella, per poder triar amb quina vol aparellar-se...

La vida vegetal deu ser, de totes maneres, més senzilla. Estic segur que l'any vinent tindrem kiwis a l'hort del senyor Riera Marsà. I després vindrà una plantació de certa envergadura. I els comercialitzarà. I en comprarem a plaça. I en menjarem a l'hora de les postres, com aquell qui res. Sense pensar en les sis gentils poncelles que s'han quedat sense nuvi.

Pius Pujades

MARRATXÍ

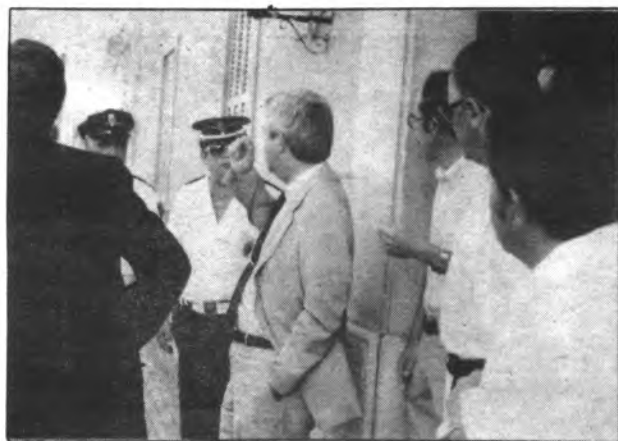
El president del Govern de les Illes va visitar l'Ajuntament de Marratxí aquesta setmana passada.

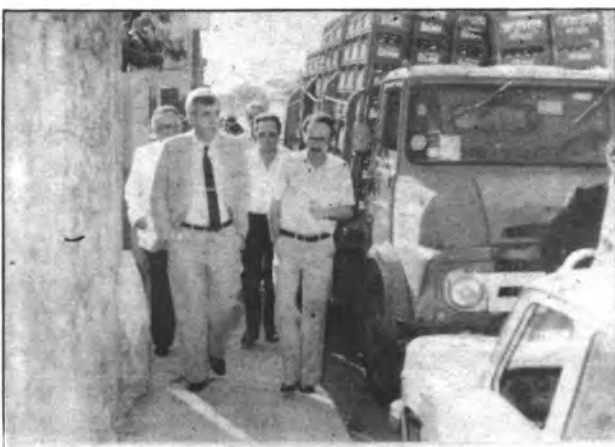
Va oferir la seva ajuda als regidors de Marratxí i els demanà que punyissin continuament al seu govern a fi d'aconseguir millores pel poble.

El batle, li regalà un ciurell, símbol de la artesanía de la contrada. El president va comentar: "ara podrem siular".

El President del Govern, saluda a l'estil socialista a la guardia municipal a la sortida de l'Ajuntament. Per cert, saludà molt cordialment al caporal a qui coneixia i a qui no havia vist feia mes de 15 anys.

El President Canyelles i el seu seguici, donaren un tomb pels carrers de Sa Cabaneta.

Tot el temps hi va haver bon humor i cordialitat

El president va beure un refresc i feu una estona de tertulia a un cafè de Sa Cabaneta.

L'HOMME MES VELL DE PORTOL

Stéfano Pietzch di Rossi, propietari del nou laboratori fotogràfic de S'Arenal.

L'altre dia, treiem a les pàgines de S'ARENAL a la dona més vella de Portol. Avui hi treim a l'home més vell, l'amo Antoni Ros qui va neixer l'any 1888 te nou cavellons i mig d'anys. El trobam a casa seva del carrer de Juliol amb la seva filla, na Maria qui ens ajuda a l'entrevista, perquè l'amo Antoni és mes sord que una maça.

—Quants de germans ereu?

—Erem 8, jo era el quart, de la llocada només en quedam tres tots els al-

tres ja son morts.

—I de que feieu?

—Als 8 anys me llogaren de porqueret a Ca'n Pelat, anava descalç darre-ra els porcs i guanyava dues pessetes, dues pessetes cada mes, no te pensis que fossen cada dia. Cada dia mos donaven faves per menjar, els dematins i els vespres, sopes, els migdies faves. Mes tard vaig fer d'execallador, anava a exacallar devers Bunyola i devers l'Alqueria Blanca, hi anava amb el cavall de taló que era la manera que s'usava per viatjar

aquell temps, llavors ja guanyava un poc més, no molt més no te pensis.

—Com vos heu arreglat per viure tants d'anys?

—Mai he estat malalt, abans era molt fumador, però quan vaig veure que me feia mal ho vaig deixar, jo he duit una vida arreglada, mai m'han agradat els estragos.

—Que cobrau molt de la jubilació?

—Pots pensar, me donen 17.500. Però no me queix.

MATEU JOAN FLORIT

FERRERIA CA'N RUBI

Treballs en alumini
Reparacions de maquinària agrícola
Canals de Zinc
Tot tipus de feina en ferro
Antoni Costa
Sant Domingo, 2
Tel. 602550 SA CABANETA

Els joves de Portol se passen els horabaixes tirats per damunt l'acera. Els agradaria tenir un local o un club on passar el temps. Això diuen ells i elles.

Aquest es el primer rètol en català dins el terme de Marratxí. Tots els altres estan escrits en foraster a una terra on quasi tota la gent és mallorquina. I ben mallorquina!

MARRATXÍ

SANT MARÇAL

FESTES DE SANT MARÇAL

Una missa cada hora se resa a l'església de Sant Marçal el dia del Sant. I l'església sempre està plena. Es que Sant Marçal cura de dolor i de tot mal.

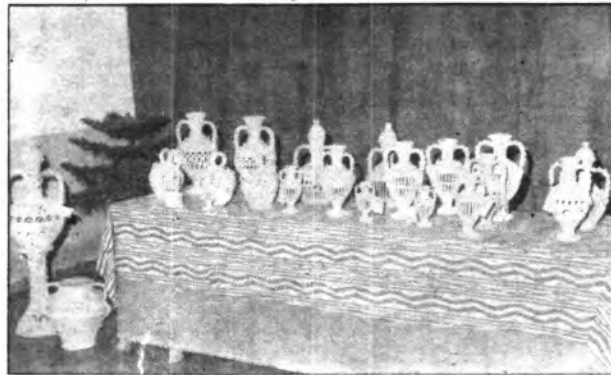
Tot l'horabaixa del dia de Sant Marçal i va haver carreres dins el terme de Marratxí. A la fotografia, la sortida d'una de les carreres.

Les exposicions de pintures a l'oli, formen part de les festes de Sant Marçal. Els artistes de la comarca tenen aquests dies la oportunitat d'exposar i vendre les seves obres.

Un altre exposició, aquesta de ceràmica, el dia de Sant Marçal.

Les guerres bordades, treballs artístics, ben característics de Sa Cabaneta i Portol.

Els ciurells són les joguets més característiques que se poden comprar el dia de Sant Marçal.

N'Encarnació Campaner, que és col·laboradora de S'ARENAL DE MALLORCA a S'Aranjassa, també era a la festa de Sant Marçal. Aquí la veim amb els seus parents i amics de Sa Cabaneta.

Els membres del Club d'Esplai de Na Tesa, també monten el seu negoci a la Festa de Sant Marçal. Amb les ganàncies feran viatges aquest estiu.

Na Maria Mora de Son Ferriol te 16 anys. En fa 4 que corr a la categoria junior. També era a les carreres de Sant Marçal.

S'arenal
de Mallorca
Telèfon 265005

© United Features Syndicate Inc., 1955

SA CABANETA

Na Maria Capó és la pintora dels ciurells i la brodadora de les gerres, de les gerres brodades.

Na Francesca Palou, també fa ciurells a Sa Cabaneta. Na Francisca, és filla de Madó Bet des Ciurells que va morir fa 5 anys i a qui l'Ajuntament va retolar un carrer ara fa dos anys. El carrer de ISABEL AMENGUAL.

Dins aquest forn se couen els ciurells a Ca Madó Bet de's Ciurells.

ELS CIURELLS DE SA CABANETA

A Sa Cabaneta i a Pòrtol, s'hi treballa el fang, allà s'hi fan teules, olles, gerres, ciurells...

Amb en Joan Amengual que té una fàbrica de fer ciurells, gerres brodades gerros de gres plats grans per a decorar i altre material de fang. En parlem:

—El meu padrí ja en feia de gerres i olles i mon pare també; jo vaig continuar en el negoci.

—Aquest negoci, va millor ara que abans?

—Temps enrera anava bé. Ara fa una vintena d'anys, el plàstic el va fer anar malament, però la gent ha tornat a posar de moda els articles que fa-

bricam aquí. No les compren per a emprar com abans, les compren per a decorar. Els ciurells, temps enrera, només se venien a les fires dels pobles: per les festes de Sant Marçal, les de la Bonanova, les de Sant Bernat a la Real, a la Fira de maig de Sineu i a la Festa de la Creu de Selva. Les compraven pels infants que les rompien en tres dies. També en compraven les parelles d'enamorats que les guardaven. Ara la gent les compra per guardar-los, per a decorar.

La gent els regala a les festes i primeres comu-

nions, SA NOSTRA ens en compra molts per a regalar als pensionistes als homenatges que organitza anualment.

—Que val un ciurell?

—De cent a tres centes segons grossària. També en feim de més grossos per un parell de mils de pessetes.

LA LLENGUA DE CADA DIA

SOBRE LLENGUA I POLITICA

L'espai d'aquest full està destinat a la llengua que feim servir a la nostra comunitat, és a dir, el català que es parla a Mallorca o si voleu, el mallorquí.

La llengua i la política han anat sempre juntes. Avui en dia, a les Illes, aquesta relació és un brau cavall de batalla, des de fa ben poc té un text constitucional que diu que la llengua catalana és també llengua oficial de les Illes Balears.

Però això no és una realitat, just és un text escrit que està a anys llum dels fets. Perquè es faci efectiu són necessàries postures fermes i decidides. Es aquí on els ajuntaments tenen a les seves mans els triumfos de les cartes que faran factible el que diu l'Estatut.

Seria erroni i ingenu a la vegada, pensar que com que la majoria de mallorquins parlen mallorquí existeix una normalitat lingüística que pateix una comunitat. Tot i que la llengua que fa servir —el mallorquí— és gairebé absolutament majoritària, es veu desplaçada tot en favor d'una minoria castellana o castellanitzant.

Els ajuntaments han de donar o posar a l'abast de la gent les eines necessàries perquè el català adquireixi aquesta oficialitat que proclama l'Estatut. Això no es produirà si no es segueix un programa lingüístic municipal coherent elaborat amb un escrupolós rigor científic per gent capacitada. S'ha de deixar de banda l'acció purament intuïtiva dels regidors en favor del treball seriós dels especialistes. Es fa necessari la implantació de l'assessor lingüístic en qualitat de funcionari que serà l'encarregat, entre altres coses, de normalitzar els impresos de la burocràcia municipal, ajudar als demés funcionaris en la utilització del català impartint-los, si es necessita, classes i, molt important se n'ocuparà de servei de consulta per a qualsevol mallorquí.

D'altra banda la retolació dels carrers i les senyalitza-

cions s'han de fer en la nostra llengua i la revisió dels seus noms s'ha de realitzar en base a una proposta coherent i rigorosa.

L'ajuntament ha de promoure qualsevol tipus d'activitat cultural que ajudi a la normalització lingüística del nostre municipi.

Enumerar aquí d'una manera programàtica tots els punts d'incidència municipal dins el camp de la normalització lingüística seria llarg. Toca ara als partits polítics dir la seva i fer la seva una vegada dins l'ajuntament.

Per acabar vull fer meves unes paraules escrites ara fa 82 anys però ben vigents avui en dia, pel més abrandat lluitador de la nostra llengua: Antoni Ma. Alcover. (1)

"La seva vida —referint-se a la llengua catalana— per tort que vengui an els contraris, està assegurada y ben assegurada; el camp es seu; la victòria es seva.

Sí; tot el mal, tots els cops, totes les ferides que li han fetes, desapareixeran, se posarà bona de tot, xalesta y sana com un gra d'ay, si, com a bon fills, li tenim l'esment que li devem, si nos ne cuidam segons ella s'ho mereix, si li aplicam els remeys que pertoquen, que tots estan a la nostra ma".

(1) Lletre de convit que a tots els amics d'aquesta llengua envia Mossèn Antoni Ma. Alcover (Palma, 1.901)

He extret aquest fragment de PER LA LLENGUA d'Antoni Ma. Alcover. A cura de Josep Massot i Muntaner. Editat per la Secció de Filologia Catalana. Universitat de Palma i Publicacions de l'Abadia d Montserrat. 1983. 167 pp.

RAMON D. VILLALONGA. Pòrtol, Pasqua.

FESTES DE SANT MARÇAL

ELS SOUS DELS REGIDORS

Un any més, han passat les festes de Sant Marçal patró del nostre terme. Com cada any hi ha hagut coses bones i coses dolentes a les nostres festes.

Entre les bones, podem remarcar les novetats del torneig d'escacs, i de ping pong. Entre les dolentes, hi ha el que hagin llevat les exposicions de les distintes oleries del terme de Marratxí. Era ben interessant veure aquestes exposicions a una de les quals fins i tot hi havia un home que mostrava als nostres visitants com se treballava el fang.

Dins lo normal i tradicional de cada any tenguem l'homenatge a la velleja el dia de Sant Pere. Els homenatjats, se reuniran als distints núclis de població i a les 10'30 se concentraran tots a Sant Marçal per oír missa, després, mentre sonaven les xeremies foren obsequiats amb ensaimades i siscentes pessetes. Als vells que no pogueren acudir a l'homenatge, els dugueren els esmenats obsequis a ca seva.

Com cada any hi va haver carreres de bicicleta. Hi va haver carreres per cadets, juvenils i veterans. A la categoria cadets el guanyador fou en Llinàs. A la categoria juvenil, amb molta alegria dels aficionats locals va guanyar en Pep Joan, actual campió de les Balears i país nostre. En Fullana, va guanyar dins la categoria de veterans.

Un altre novetat d'enguany fou el torneig de futbol-sala. A la categoria cadets el guanyador fou en Llinàs. A la categoria juvenil, amb molta alegria dels aficionats locals va guanyar en Pep Joan, actual campió de les Balears i país nostre. En Fullana,

va guanyar dins la categoria de veterans.

Un altre novetat d'enguany fou el torneig de futbol-sala. A la categoria juvenil va guanyar la selecció de Marratxí que guanyà la final a La Salle per 4-2. En futbol-sala fou guanyador Tallers Salvà que s'imposà a la final per 2-0 a la selecció de Marratxí.

A la part cultural, cal remarcar les exposicions de pintures, olis i ceràmiques: a les dependències de l'Església, olis de na Francesca Coll, Margarida Joan, Caterina Jaume, Francesca Capó i Francesca Seguí. A una casa a l'altre costat de la plaça, pintures i ceràmica de Vicens i pilar Sastre.

Obres de teatre a càrrec del Grup Mitjorn de Sa Cabaneta, "Molte Feina i pocs doblers" i una altra a càrrec de la companyia de Xesc Forteza, "Poca-Vergonyes S.A."

El Dia de Sant Marçal, fi de festa amb l'actuació del grup folklòric "Sis Som" i per acabar focs artificials, molt aplaudits per tothom.

ELS SOUS DELS REGIDORS

Els nostres regidors han votat els seus sous. Ara, el batle guanyarà 47.369 pts, un 28 per cent més que l'any passat, els tinentes de batle 21.053, un 33 per cent més, regidors delegats, 15.790 ptes i els regidors sense càrrec 7.209 ptes., un 38 per cent manco que a l'anterior consistori. Aquest sous s'aproven amb els vuit vots d'UM actual majoria i la abstenció del PSOE i de AP.

MIQUEL BOSCH I AUBA

LLIGA DELS ANGELOSOS: DISCOTECA CHAPLINS CAMPIÓ

Aquesta Taula classificatòria pot ser la definitiva si la Lliga programada inicialment a dues voltes s'interrompeix com pareix al fi de la primera. El Trofeu de

la Lliga quedarà per a la Discoteca CHAPLINS i, a més de "campeó d'hivern", seria el Campeó definitiu del Torneig.

Així estan les coses:

CHAPLINS	5	4	1	0	17	5	9
Hole	5	3	1	1	19	10	7
Far W.	5	3	0	2	7	14	6
Drift Inn	5	2	0	3	15	20	4
Picadilly	5	1	0	4	12	21	2
Britania	5	1	0	4	12	22	2

Chaplins: Campió.

El C.F. Els Lleons —sen diuen— va guanyar el diumenge dia 4 contra l'equip de l'Alborada per 8 a 7 gols. A la foto: Chipo, Bernat, Pere Pau, Joan, Lalco; acotats: Josep, Garry, Luvi, Paul; damunt: Joan Carles.

ALTRES ACTIVITATS ESPORTIVES.

Altres activitats esportives: A imitació dels grans, acabada l'activitat escolar a tota la zona, també els petits s'organitzen en Competicions i Torneigs esportius. La nostra camera ha agafat aquestes fotos que comentam.

Hotels i estimetgants: Com aquests que expo-

sam n'hi ha molts més que juguen i jugueran la temporada turística. Endavant les activitats esportives! Que no sigui tot turisme de discoteca i llit, platja i menjador! I altres activitats encara més culturals i fins i tot religioses, per a quand?

ADOLF DE V.

L'equip de l'Alborada té el seu Local Social al Bazar Alzamora de S'Arenal. Son una vintena llarga de allots amb moltes il·lusions que cerquen entrenador. Que qualche jove amb ganes de fer bona feina se posi en relació amb ells.

HOTELS I ESTIUETJANS

Equip de valencians hospedats a l'Hotel Riomar, contra un equip d'arenalers.

Una selecció de la Discoteca Ko, abans de jugar un partit contra el Ca'n Tà Taleca.

PRESENTACIO

Martí Santandreu, va venir al món a la ciutat de Palma de Mallorca, enrevoltada de llum i Mediterrani, sota la mirada silenciosa del pinacles i arcobants que coronen la catedral.

Inicià els seus primers estudis a un col·legi de monjes i molt prest comença a comprendre que

I NACIO EL CAPULLISME

està enrevoltat de actius absurdes i vicis intencionats, i li comencen a caure els primers versos entre llibres per a nins bons i les notes musicals que li ensenyaven a l'escola, notes de composicions sacrosantes o cançons patriòtiques que era la moda musical, única i obligatòria d'aquells anys.

Ha estat finalista a diversos certamens de poesia i col·labora amb els seus treballs a distints diaris i revistes literàries principalment de Balears.

Intulex que la seva poesia és un rebuig cap a lo superficial, cap a lo estúpid, una queixa d'allò que fou i ja no és, o p'entura no dégué ser, recer-

cant en ocasions la veritat nua de les coses per absurda i grotesca que nos pugui pareixer.

En Martí escriu la seva poesia excloient d'ella rigors estètics i literaris, però plasmant fidelment allò esclati amb llum pròpia. Va cercant la veritat de tot allò que

ens enrevolta, nostra pròpia veritat, per a que no tenguem que imaginar-la o cercar-la als més recòndits llocs, sinó que tots els valors que avui ens oculten o deformen els tenguem a un futur pròxim com a normes elementals de convivència.

RAFAEL LORA

Martí Santandreu III

...Y NACIO
EL CAPULLISMO

GUADALQUIVIR

ESBERTADES ESPORTIVES

**COL.LABORACIÓ D'ASSEGURANCES
MARE NOSTRUM-ARENAL**

**CAMPANYA D'ASSEGURANCES
DE VIDA**

PRESSUPOSTOS GRATUITS

**CARRER BERGA, 50
(DEVORA EL MERCAT)**

Les notícies d'aquesta quincena son bones, més bé breus i caloroses. ¡¡ui- na calor que fot! Pero, com que han venguts i se- guixen venint molts de turistes, encare que duguin pocs doblers, se pot parlar

de projectes i de futur. I perquè? ¡També en el esport! Comencen idó.

En primer lloc, parau- les del nou president de L'Unió Esportiva S'Arenal, Vicens Mateu Grau.

Vicens Mateu mantin- gué un parlament informal amb el titular d'aquesta secció. El flamant nou pre- sident de l'equip del "Camp Roses" està fent molta de feina. L'entrena- dor nou, serà en Patrich, un "mister" de fora, pero que viu a Mallorca i pot entrenar a dins Espanya, segons es assegura en Vi- cens, es president.

"Un Muller más" diria

un castizo.

I Ja que parlan del Real Mallorca, vinculat aquest Muller amb lo de l'ascens a Primera Divisió, també es president arena- ler ens manifestà lo se- guent: "Hem d'ascendir l'equip a Tercera Nacio- nal".

Aixó és important! i gros! Ho conseguirem Vi- cens Conta amb la nostra modesta ajuga.

Si ho va aconseguir l'equip que presideix en Miguel Contestí, salvant distancies, també ho pot aconseguir el S'Arenal, a l'ascens ens referim.

En el que es refereix a la plantilla de jugadors, poques notícies tenim.

Pareix esser que bastans de jugadors que a lo millor porien esser demantas per equips de fora S'Arenal, no han rebut propostes de molts de doblers. I per tant creim que la mayo- ria de titulars de la tempo- rada anterior seguiran dins la plantilla.

El porter Capellà no. Capellà no segueix dins el S'Arenal. Hi ha comentaris de tot calibre en referencia a les darreres actuacions d'En Capella defensant la

porteria arenalera.

Noltros, de moment, no volem esser malpensats.

També en Capellà va evitar que el S'Arenal per- des alguns partits durant la temporada pasada. Sabem que es un bon porter.

"Si vol" va dir un que estava enfadat.

I a Ca'n Pastilla, en el "Cortijo Vista Verde" homenatge i velada pugil- listica a aquesta gran fi- gura que es n'Isidor Ca- beza. La venidera quince- na els oferirem amples de- talls de l'acte.

ASSOCIACIÓ DE PARES D'ALUMNES DEL PIL.LARI

Aquesta associació fou fundada no fa gaire temps, just abans de celebrar-se les passades eleccions mu- nicipals. Ara han fet la se- va primera festa grossa: la festa de fi de curs dels seus al.lots. Una bona festa amb representacions teatrals, jocs, baranada i ri- fa d'un caramull d'articles recaptats pels souvenirs de devers la platja.

Una bona festa on se di- vertiren grans i petits, gracies a la feina dels directius de la APA, dels professors, i a la col.laboració de la firma Coca Cola, Pa Bim- bo, Trinaranjus, Pepsi, Agama, Donuts la Pagine- ta, Sa Nostra i molts de Souvenirs de la Platja de S'Arenal.

La Directiva está for- mada de la següent mane- ra:

Presidenta, Romana Bradaschia, Vice-presi- dent, Tomas Henares, se- cretari, Maria Cantallops, tresorer, María Gaya, vo- cals, Dolors Vega, Catari- na Filice, Juliá Bunyolí, Francesca Ferragut, An- tónica Pou, Dolors Pons, Rogeli Cabrera, Rosario Torrecillas, Alfonso Gó- mez, i Francesca Jaume.

Un bon equip de feina que en fa, l'objectiu principal del qual és acon- seguir una escola nova al Pil.lari. Pareix que aquest hivern les obres per a la construcció d'aquesta es- cola que tanta falta fa, començaran.

COLL D'EN REBASSA

FESTA DE FI DE CURS

Les al·lotes, contentes per haver aconseguit el títol d'administratiu o comptable.

Com als altres col·legis de la comarca, també hi va haver festa de fi de curs a la Acadèmia Lladó del Coll d'En Rebassa. Una bona festa, amb actuació dels alumnes que tocaren la guitarra, ballaren, cantaren i feren tota classe de números.

A l'entreacte, pel claus

tre de professors, se feu el lliurament de notes i diplomes d'administratiu, comptables i graduats escolars, als alumnes que sen havien fet mereixedors, que foren majoria. Una festa ben com podreu comprovar per les fotografies que il·lustren aquest reportatge.

Snoopy's

disco

Son Verí
S'ARENAL DE MALLORCA

El personal dels balnearis de la Platja de S'Arenal, agraeixen la bona acollida que els ciutadans, llumajors i areners els dispensen. Sempre al vostre servei.

LA DIRECCIÓ

Argenteria i Rellotgeria MARINA

S'Argenter de S'Arenal Carrer Salut, 21

MUNDI FAUNA

Medicaments per a bestioles
Servei de manescals cada dia de 7 a 9
Exercit espanyol, 23
Devora es Pont

